

[Gunhild Due.]

På den måde mister plejehjemspatienterne meget tit kontakten med deres venner og bekendte, og de sidste år kan blive meget triste og ensomme for dem. Vi må derfor finde ud af, hvordan vi kan bygge disse helt små plejehjem, og vi må udvide kvotaen for plejehjemsbyggeriet også af hensyn til aflastningen af vore hospitaler. Det er ikke alene bedre for plejepatienterne at være på plejehjem, det er oven i købet billigere for samfundet, og vi ved, at hvis vi øger plejehjemsbyggeriet, kan vi skaffe nogle af de hospitalspladser, som vi jo også har så hårdt brug for.

Hvad angår at skaffe penge til flere plejehjem, har socialistisk folkeparti hele tiden været af den mening, at man burde udskyde den fulde folkepension nogle år og så få plejehjemsproblemerne løst først. Det er langt, langt vigtigere at løse plejehjemsproblemet, end det er at give nogle penge til dem, der har i forvejen.

Under finanslovdebatten i 1963 var et af mit partis ærede medlemmer, fru Lis Mølbjerg, inde på det store behov for alle former for børneinstitutioner. Eftersom udviklingen med hensyn til kvindernes udearbejde og deltagelse i produktionslivet er fortsat, er disse behov ikke blevet mindre det sidste år, og behovet vil fortsat vokse dag for dag. Skal produktionsstigningen ikke ske på bekostning af vore børns velfærd, må der også her gives udvidet adgang til bygning af institutioner. Heller ikke her kan det offentlige spare, tværtimod må investeringerne øges, og byggeriet må øges. Så må man holde igen andre steder, f. eks. med servicestationer, bank- og forsikringspaladser, papnæseindustri og den slags.

Poul Andreasen: Under finanslovdebatten i det høje ting er det en sædvane, at medlemmerne kan komme med indlæg, der måske ligger lidt uden for det, der angår det foreliggende finanslovsforslag, og jeg vil benytte lejligheden til at fremsætte nogle betragtninger over problemer og andre anliggender vedrørende Færøerne.

Som det er de højtærede ministre og ærede medlemmer bekendt, er der en del uoverensstemmelser angående kvotaordningen Færøerne-England. Min kollega — kollega som folketingsmand — kom ind på det

i sin tale i går. Dette har ikke været meget omtalt i danske blade, men Berlingske Aftenavis af 8. december skriver lidt derom, og da dette ikke er helt i overensstemmelse med realiteterne, vil jeg her gøre en bemærkning. Aftenavisen skriver — må jeg bede den højtærede formand om tilladelse til at citere —:

„Færingerne ville selv — og tabte. Når færingerne fik så ringe resultater ud af deres forhandlinger i sidste uge om en lettelse af kvotaordningen for, hvor megen færøsk fisk der må landes i Storbritannien, må det bl. a. hænge sammen med færingernes vægring ved at benytte officielle danske kanaler.

Det beklages i den danske ambassade, der peger på, at man som statsmission har mulighed for at gøre forestillinger på steder, hvor færingerne måske ikke har det, samt at man har erfaring i det.

Umiddelbart forekommer det danske erhvervsrepræsentanter, at briterne har udnyttet færingernes mistillid til officielle danske repræsentanter, så resultatet af forhandlingerne i fiskeriministeriet kun er blevet til uvæsentlige lapperier. Fælles færøsk-danske indsigelser mod kvotaordninger, mener man, kunne have bragt bedre resultater.

M. S.“

Jeg vil bemærke her, at Færøernes landsstyre ikke har villet godkende den kvotaordning, som en engelsk organisation har udarbejdet angående fisk fra Færøerne. Landsstyret har påstået, at kanalerne angående handelsforhandlinger foregår gennem rigsmyndighederne i England og Danmark i samråd med det færøske landsstyre. Dette har ikke været gjort, og danske blade var i sin tid forbavsede over, at den danske ambassadør i London overhovedet havde taget imod den skrivelse, som engelske trawlerejere og deres følgesvende havde givet ambassaden, hvor kvotaordningen var nærmere belyst. At det danske udenrigsministerium ikke har taget fornævnte fremgangsmåde vedrørende handelsforbindelser alvorligt, er der bevis for deri, at de ikke protesterede derimod. Ved sidste regeringskifte i England gjorde færinger igennem de officielle kanaler opmærksom på, at mod denne kvotaordning måtte protesteres, da vi var klar over, at kvotaordningen ville blive praktiseret. Den højtærede udenrigs-